

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.3.2012

SWD(2012) 58 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI

REZUMAT AL EVALUĂRII IMPACTULUI

care însoțește documentul

**Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

**privind accesul bunurilor și al serviciilor din țări terțe pe piața internă a achizițiilor
publice a Uniunii și procedurile de sprijinire a negocierilor referitoare la accesul
bunurilor și al serviciilor din Uniune pe piețele achizițiilor publice din țări terțe**

{COM(2012) 124 final}

{SWD(2012) 57 final}

Declinarea responsabilității: prezentul rezumat angajează numai serviciile Comisiei implicate în elaborarea sa și nu aduce atingere formei finale a niciunei decizii care urmează să fie luată de Comisie.

Context

Achizițiile publice reflectă modul în care autoritățile publice cheltuiesc banii contribuabililor atunci când iau decizii în materie de achiziții publice și de investiții. Achizițiile publice sunt considerate un factor cheie al politicilor publice. În termeni economici, achizițiile publice afectează o parte substanțială a fluxurilor comerciale internaționale. Bunurile și serviciile achiziționate de autorități publice reprezintă aproximativ 17 % din PIB-ul UE. Achizițiile publice influențează cel puțin 22 de piețe importante de bunuri și servicii, în cadrul cărora clienții sunt exclusiv sau în principal achizitori publici sau în cadrul cărora autoritățile publice sunt clienți mari. În ansamblu, cifra de afaceri a întreprinderilor prezente pe aceste piețe de achiziții publice ar putea depăși 25 % din PIB-ul UE și reprezenta aproximativ 31 de milioane de locuri de muncă.

În cadrul negocierilor sale cu țările terțe, UE a pledat pentru o deschidere ambițioasă a piețelor internaționale de achiziții publice. Cu toate acestea, societățile din UE trebuie să facă față unor condiții inechitabile de concurență, în sensul că numeroși parteneri comerciali sunt reticenti față de ideea de a-și deschide și mai mult piețele de achiziții publice pentru concurența internațională, ceea ce restrânge considerabil oportunitățile de afaceri aflate la dispoziția acestor societăți.

Consultarea părților interesate

Prezentul raport de evaluare a impactului a fost elaborat ținând cont de punctele de vedere exprimate de o gamă largă de părți interesate, inclusiv statele membre, societatea civilă, întreprinderile și ONG-urile. Pentru a colecta opiniile respective, Comisia a organizat o consultare prin internet, o audiere publică și a recurs la alte mecanisme de consultare. Respondenții la consultarea organizată pe internet au salutat, în general, inițiativa Comisiei Europene și au fost de acord cu descrierea problemelor abordate, dar au manifestat opinii divergente cu privire la opțiunile care trebuie reținute. O majoritate semnificativă a părților interesate pare să sprijine o inițiativă legislativă, în timp ce o minoritate importantă preferă opțiunea „statu-quo”. Există, de asemenea, opinii divergente cu privire la opțiunea legislativă care trebuie aleasă. Deși opțiunea legislativă aferentă abordării A¹ se bucură de un sprijin larg, un număr semnificativ de respondenți preferă o abordare alternativă, care să nu fie nici A, nici B². Este demn de reținut că, deși reprezintă opțiunea legislativă cel mai puțin preferată, abordarea B a primit, de asemenea, sprijin din partea unui număr considerabil de respondenți.

¹ Abordarea A: ar trebui, în principiu, ca entitățile contractante din UE să fie obligate să excludă bunuri, servicii și societăți din țări terțe care nu fac obiectul unor angajamente internaționale ale UE.

² Abordarea B: sub rezerva notificării Comisiei, entitățile contractante din UE ar avea posibilitatea de a decide excluderea unor bunuri, servicii și societăți din țări terțe care nu fac obiectul unor angajamente internaționale ale UE. În plus, Comisiei i s-ar încredința un instrument specific pentru a efectua anchete referitoare la situația accesului pe piață pentru bunuri, servicii și societăți din UE și a impune măsuri restrictive referitoare la bunuri și servicii care provin din țări terțe atunci când bunurile, serviciile și societățile din UE nu au acces suficient la piața achizițiilor publice din țările respective.

1. DEFINIREA PROBLEMEI

1.1. Deschiderea limitată a piețelor de achiziții publice din întreaga lume

Achizițiile publice nu sunt incluse în acordurile GATT și GATS, care reglementează comerțul mondial cu bunuri și servicii. Țările industrializate, printre care UE și alte 14 țări (inclusiv SUA, Japonia, Canada și Coreea), au devenit părți la Acordul OMC privind achizițiile publice (*Agreement on Government Procurement - GPA*). Părțile la GPA se angajează să-și deschidă reciproc piețele pentru anumite tipuri de achiziții care sunt efectuate de anumite entități publice și depășesc anumite valori. UE și alte țări, precum Coreea sau Chile, s-au angajat, de asemenea, să-și deschidă piețele de achiziții publice prin intermediul acordurilor de liber schimb încheiate în afara OMC.

UE este direct interesată de deschiderea internațională a piețelor de achiziții publice, cu toate că, în realitate, doar 25 % dintre piețele de achiziții publice care ar putea fi supuse presiunii concurențiale fac obiectul angajamentelor asumate la nivel internațional prin GPA sau prin acorduri de liber schimb. Deși GPA/acordurile de liber schimb nu reprezintă decât 5 miliarde de euro din exporturile UE (0,4 % din totalul exporturilor UE), deschiderea piețelor de achiziții publice afectează alte aproximativ 5 miliarde de euro vehiculate pe piețe de achiziții publice care nu fac obiectul angajamentelor, având o incidență asupra comerțului internațional generat de sectoarele industriale active pe 22 de piețe selectate, a căror cifră de afaceri se ridică la 25 % din PIB-ul UE și reprezintă aproximativ 31 de milioane de locuri de muncă. În total, mai mult de 50 % dintre piețele de achiziții publice care ar putea fi supuse presiunii concurențiale sunt închise prin măsuri protecționiste, cum ar fi mecanismele de preferințe de preț sau cerințele privind conținutul local. În plus, aproximativ 25 % dintre aceste piețe sunt deschise *de facto*, dar pot fi închise în orice moment. Ca urmare, la nivelul UE rămâne neexploatat un potențial de export în valoare de aproximativ 12 miliarde de euro. Mai mult, UE nu a încheiat deocamdată acorduri privind achizițiile publice cu țări precum China sau India, deși sunt în curs de negociere angajamente privind accesul pe piață cu ambele țări.

Deschiderea piețelor de achiziții publice a fost împiedicată de prioritățile naționale imperative decurgând, în cazul economiilor industrializate, din presiunile interne, iar în cazul economiilor emergente, din necesitatea de a avansa pe scara dezvoltării tehnologice.

1.2. UE nu dispune de poziția de negociere necesară pentru a stimula globalizarea achizițiilor publice

În comparație cu alte părți la GPA, UE și-a asumat angajamente cuprinzătoare în ceea ce privește deschiderea pieței sale de achiziții publice. Ca urmare, situația actuală satisface interesele economice strategice ale mai multor părți la GPA. De asemenea, deoarece GPA nu face parte din negocierile comerciale multilaterale, accesul la piețele de achiziții publice nu poate fi oferit în cadrul negocierilor decât în schimbul accesului la piețele de achiziții publice (și nu în schimbul reducerii taxelor vamale, de exemplu). De asemenea, faptul că au fost acordate mai multe contracte importante pe piețe de achiziții publice care nu fac obiectul unor angajamente confirmă impresia că piața de achiziții publice a UE este deschisă, chiar dincolo de nivelul angajamentelor sale internaționale.

1.3. Unele state membre adoptă măsuri naționale pentru a reglementa accesul la achizițiile lor publice

În acest context, mai multe state membre au luat măsuri pentru a reglementa accesul la piețele lor de achiziții publice. Altele au informat Comisia, în mod neoficial, că intenționează să introducă astfel de măsuri. Întrucât reglementarea accesului la piața de achiziții publice a UE pentru furnizorii din țări terțe ține în mod clar de competența exclusivă a UE în materie de politică comercială comună, statele membre nu sunt abilitate să legifereze în acest domeniu pe cont propriu.

Mai concret, ca urmare a absenței unei orientări UE sau a legislației privind accesul ofertanților din străinătate pe piața de achiziții publice a UE, autoritățile contractante din UE au dificultăți atunci când încearcă să înțeleagă sfera angajamentelor internaționale ale UE în domeniul achizițiilor publice. 28% din toate anunțurile privind atribuirea contractelor conțin evaluări eronate privind sfera de aplicare a GPA, transmitând semnale greșite ofertanților străini.

1.4. Probleme de ordin general

În linii mari, majoritatea piețelor de achiziții publice din țările terțe rămân închise pentru întreprinderile din UE. Societăților din UE li se interzice accesul la un potențial de export în valoare de aproximativ 12 miliarde de euro. Dacă țările terțe ar fi în măsură să accepte retragerea măsurilor protecționiste numai în acele sectoare în care ele însele au interese ofensive strategice, acestea ar permite accesul exporturilor UE în limita a 4 miliarde de euro. Acest lucru influențează capacitatea întreprinderilor din UE de a genera economii de scară. În plus, societățile din UE care furnizează bunuri și servicii pe segmentul de 25 % al piețelor de achiziții publice care este deschis *de facto* pot fi afectate în orice moment de măsuri protecționiste.

Politicile protecționiste actuale ar putea distorsiona deciziile de investiții în afaceri și ar putea, de asemenea, conduce la transferarea artificială a unor locuri de muncă în afara UE. Același lucru se poate spune despre transferurile de tehnologie care sunt întreprinse din motive de politică industrială (de exemplu politica de „inovare autohtonă” practică de China), mai degrabă decât din motive pur comerciale. Pe termen mediu, problemele de acces pot să se extindă chiar și la acele sectoare în care UE deține un avantaj competitiv pentru a ocoli obstacolele existente (de exemplu, produsele farmaceutice).

Societățile, bunurile și serviciile din UE nu se bucură de condiții de concurență echitabile. Din punct de vedere sectorial, societățile chineze de construcție și societățile japoneze de căi ferate au avut posibilitatea să vândă către autorități contractante din UE, în timp ce vânzările în sens invers sunt imposibile. În mai multe cazuri, societățile sprijinite de stat (de exemplu, din Rusia și China) au putut să depună oferte la prețuri anormal de scăzute.

1.5. Analiza subsidiarității

Problema subsidiarității nu intervine în contextul acestei inițiative, deoarece normele și negocierile privind accesul la piața de achiziții publice a UE intră sub incidența politicii comerciale comune, care ține de competența exclusivă a Uniunii, în temeiul articolului 207 din TFUE. Prin urmare, orice acțiune care instituie un cadru pentru punerea în aplicare a unui acord comercial internațional trebuie să fie întreprinsă la nivelul UE.

2. OBIECTIVE

Concurența loială și accesul la piețele de achiziții publice sunt instrumente esențiale pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă, în special în contextul crizei economice recente. În aceste condiții, prezenta inițiativă legislativă ar stimula o deschidere mai mare a piețelor de achiziții publice din țările terțe, în vederea îmbunătățirii oportunităților de afaceri pentru întreprinderile din UE.

Se consideră că inițiativa va crește astfel competitivitatea întreprinderilor din UE, atât în UE, cât și la nivel internațional, va încuraja internaționalizarea IMM-urilor în contextul unei economii globalizate, va spori nivelul ocupării forței de muncă și va promova inovarea în UE. Aceste obiective generale au fost transpuse în obiective specifice și operaționale în evaluarea impactului. Obiectivele specifice includ: stimularea exporturilor de bunuri și servicii ale UE pe piețele de achiziții publice din afara UE, întărirea poziției UE în negocierile internaționale privind achizițiile publice, creșterea certitudinii juridice în ceea ce privește accesul țărilor terțe la piața de achiziții publice a UE și garantarea respectării angajamentelor privind achizițiile publice care revin UE în cadrul acordurilor internaționale la care este parte.

3. OPȚIUNI DE POLITICĂ

3.1. Scenariul de referință: „statu-quo” (opțiunea 1)

Scenariul de referință arată cum vor evolua cel mai probabil aspectele descrise în definiția problemei în absența unei acțiuni suplimentare din partea UE. În cadrul acestui scenariu, UE nu ar întreprinde nicio acțiune nouă, cadrul juridic actual al UE și practicile corespunzătoare ar rămâne în vigoare, iar UE ar continua să poarte negocieri pentru deschiderea suplimentară a piețelor (aderarea Chinei la GPA, încheierea de acorduri de liber schimb cu India și Japonia, deschiderea bilaterală a piețelor de achiziții publice cu SUA) și să se bazeze într-o foarte mare măsură pe angajamentele actuale de deschidere a pieței obținute în cadrul GPA sau al acordurilor de liber schimb, precum și pe angajamentele care ar putea fi obținute în viitor. În realitate există, totuși, un nivel considerabil de incertitudine în legătură cu nivelul și ritmul progreselor înregistrate în cadrul negocierilor derulate în prezent în cadrul GPA cu privire la accesul la piețe, precum și în legătură cu rezultatul negocierilor bilaterale în curs.

3.2. Opțiune nelegislativă (opțiunea 2):

3.2.1. Instrumente juridice neobligatorii și mecanism de soluționare a litigiilor/de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (opțiunea 2A)

În cadrul acestei opțiuni, Comisia ar clarifica în documentele explicative domeniul de aplicare al angajamentelor internaționale ale UE și ar furniza orientări cu privire la aplicarea instrumentelor existente, cum ar fi articolele 58 și 59 din Directiva 2004/17 (achizițiile publice efectuate de entități contractante din sectorul transportului, apei și energiei). Comisia ar lua, de asemenea, în considerare posibilitatea utilizării mai active a instrumentelor existente, cum ar fi propriile sale proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor și mecanismele existente la nivelul OMC și al acordurilor de liber schimb pentru soluționarea litigiilor cu partenerii comerciali care își încalcă angajamentele.

3.2.2. Consolidarea negocierilor actuale (opțiunea 2B)

În cadrul acestei opțiuni, UE i-ar încuraja în mod sistematic pe partenerii săi comerciali să se alăture GPA, ar impune introducerea unor capitole privind achizițiile publice în toate acordurile de liber schimb (și redeschiderea Uniunii vamale cu Turcia, astfel încât să includă un capitol privind achizițiile publice), ar iniția negocieri noi și ar extinde și mai mult capitolele consacrate achizițiilor publice din acordurile de liber schimb existente (cu Chile, Mexic).

3.3. Opțiune legislativă cu supraveghere de către Comisia Europeană (opțiunea 3)

Această opțiune legislativă ar urma să definească și să reglementeze accesul la achizițiile publice, fie că fac sau nu obiectul angajamentelor asumate de UE la nivel internațional, și ar stabili „reguli de origine privind achizițiile publice” (*procurement rules of origin* - PROs) pentru a identifica originea bunurilor și a serviciilor. În conformitate cu preocupările exprimate de către ONG-uri, această opțiune ar acorda, de asemenea, accesul deplin la bunuri și servicii originare din țările cel mai puțin dezvoltate. Dincolo de aceste elemente fundamentale ale unui răspuns de politică legislativă, se pot distinge **trei abordări alternative** descrise în cadrul opțiunilor 3A, 3B și 3C.

3.3.1. Abordare bazată pe o restricționare generală la nivelul UE a accesului pentru achizițiile publice care nu fac obiectul angajamentelor (opțiunea 3A)

În conformitate cu prima abordare, entitățile contractante ale statelor membre ar trebui, în principiu, să excludă bunurile, serviciile și societățile din țări terțe care nu fac obiectul angajamentelor internaționale ale UE. Cu toate acestea, pentru a evita obstacolele din calea achizițiilor publice de bunuri și servicii indisponibile în UE și/sau necesare în cazuri de urgență și/sau din motive imperative de interes general, prezenta inițiativă ar stabili **excepții** juridice de la obligația de a exclude și ar oferi Comisiei posibilitatea de a acorda **derogări** suplimentare atunci când circumstanțe deosebite impun acest lucru.

3.3.2. Abordare bazată pe decizii individuale luate de entitățile contractante din UE și pe un mecanism administrat de Comisie în cazul achizițiilor publice care nu fac obiectul angajamentelor (opțiunea 3B)

3.3.2.1. La nivelul statelor membre: decizii individuale luate de entitățile contractante sub supravegherea Comisiei Europene (3B1)

Pentru achizițiile publice care nu fac obiectul angajamentelor, entitățile contractante din UE ar avea fie opțiunea de a accepta, fie opțiunea de a exclude furnizorii de bunuri sau servicii originari din țări terțe de la procedurile de achiziție. Decizia de a exclude ofertele din străinătate ar face obiectul unei notificări *ex ante* a Comisiei (prin anunțul de participare). Acest lucru ar permite Comisiei să monitorizeze situația și să asigure coerența la nivelul întregii UE.

3.3.2.2. La nivelul UE: mecanismul administrat de Comisie (3B2)

La nivelul UE, Comisia ar decide, în urma identificării unor dificultăți legate de accesul pe piață și/sau a unor plângeri specifice, să inițieze anchete cu privire la măsuri protecționiste și alte bariere comerciale instituite la adresa furnizorilor din UE sau a ofertelor depuse în țări terțe. Comisia ar putea apoi (1) să invite partenerii comerciali în cauză la negocieri în vederea eliminării barierelor existente în calea comerțului, și/sau în vederea furnizării de angajamente

reciproce privind accesul pe piață, pentru a asigura accesul la piețele de achiziții publice ale celeilalte părți și (2) să adopte măsuri restrictive împotriva ofertelor originare din țările terțe în cauză, în cazul în care respectivul partener comercial refuză să participe la negocieri.

3.3.3. Opțiunea 3C: opțiunea ca entitățile contractante să accepte societăți, bunuri și servicii care nu fac obiectul angajamentelor internaționale ale UE, sub rezerva notificării Comisiei și a posibilității de care dispune Comisia de a impune accesul la piața de achiziții publice a UE

Această opțiune ar oferi entităților contractante posibilitatea, sub rezerva aprobării din partea Comisiei, să accepte societăți, bunuri și servicii care nu beneficiază de angajamente internaționale de acces pe piață. Acestea ar trebui, în primul rând, să-și fi exprimat intenția de a accepta aceste societăți, bunuri și servicii în anunțul de participare. În cazul în care entitățile contractante s-ar afla efectiv în situația de a primi oferte de astfel de bunuri și servicii, ele ar trebui să informeze Comisia. Comisia ar urma să ia o decizie bazată pe o „reciprocitate substanțială” în termen de 6-8 săptămâni.

3.4. Abordare legislativă fără supraveghere de către Comisia Europeană (extinderea domeniului de aplicare a articolului 58 la întregul domeniu de aplicare a directivelor)

Pentru a evita suprasolicitarea autorităților contractante prin introducerea obligativității notificării Comisiei, dispozițiile articolelor 58 și 59 ar trebui extinse la servicii, lucrări, organisme de drept public, autorități centrale și locale. Prin documentele explicative (în temeiul opțiunii 2) s-ar furniza orientări cu privire la aplicarea acestor articole. În sfârșit, prezenta inițiativă ar folosi aceleași elemente de bază ca și opțiunea 3.

3.5. Opțiunea 5: „Buy Europe”

Pentru a uniformiza condițiile de concurență cu principalii parteneri comerciali, cum ar fi SUA și China, UE ar putea crea un sistem de preferințe de preț cu o marjă de 25 % pentru a reflecta politicile existente „Buy American” și „Buy China” pentru achizițiile publice care nu fac obiectul angajamentelor. Totuși, procedând astfel, UE ar aproba implicit tipul de mecanism de preferință de preț practicat în întreaga lume, căruia i se opune cu fermitate. Această opțiune ar trebui, prin urmare, să fie descalificată de la început și nu va fi analizată.

3.6. Opțiunea 6: corectarea ofertelor neloiale „anormal de scăzute” (opțiune complementară)

Opțiunile menționate anterior ar putea fi completate cu o opțiune care ar avea drept obiectiv soluționarea problemelor care apar în cazul în care furnizorii din anumite țări terțe oferă prețuri (foarte) scăzute, deoarece primesc subvenții sau beneficiază de alte practici concurențiale neloiale.

4. EVALUAREA IMPACTULUI

Impactul fiecărei opțiuni este evaluat în funcție de un set de 9 criterii, inclusiv impactul asupra fluxurilor comerciale, poziția partenerilor comerciali în negocierile internaționale și impactul asupra sarcinii administrative.

Aceste efecte trebuie evaluate în raport cu o potențială creștere a exporturilor de 4 miliarde de euro (care reprezintă aproximativ 60 000 de locuri de muncă), care ar avea loc dacă principalii 12 parteneri comerciali din afara UE și-ar deschide piețele de achiziții publice pentru care au interese ofensive corespondente în UE. Aceste cifre servesc drept termeni de comparație pentru determinarea eficienței fiecărei opțiuni. La măsurarea costurilor și beneficiilor fiecăreia dintre opțiunile avute în vedere ar trebui să se țină cont și de posibilitatea ca partenerii comerciali să adopte măsuri de retorsiune.

Se estimează că opțiunea 1 (scenariul de referință) și opțiunea 2B (negocieri suplimentare) ar genera exporturi suplimentare în valoare de 1 miliard de euro (12 000-18 000 de locuri de muncă).

În cazul opțiunii 2A (clarificarea juridică și utilizarea mai bună a mecanismelor existente), cele mai multe efecte în termeni de clarificare a normelor și de claritate juridică vor fi produse probabil de utilizarea sporită a restricțiilor existente prevăzute de Directiva 2004/17/CE [articolul 58 alineatul (2)]. Oferirea de orientări referitoare la sfera de aplicare a achizițiilor publice care fac obiectul angajamentelor și a celor care nu fac obiectul angajamentelor ameliorează, într-adevăr, nivelul de certitudine juridică în cazul respingerii ofertelor de bunuri și servicii străine în timpul procedurilor de achiziție. Opțiunea 2A nu ar trebui să aibă vreun impact semnificativ asupra celorlalte criterii.

Opțiunea 3A (restricționarea generală a accesului pentru achizițiile care nu fac obiectul angajamentelor la nivelul UE) ar trebui să îmbunătățească în mod semnificativ certitudinea juridică, întrucât ar trebui să evite problemele cauzate de aplicarea incorectă a clauzelor de reciprocitate simetrice. Marea majoritate a piețelor de achiziții publice în cauză ar fi în măsură să aplice restricții, dar derogările s-ar aplica, probabil, la achizițiile publice de combustibil, medicamente, echipamente medicale și calculatoare. Impactul potențial asupra fluxurilor comerciale este mai amplu, deoarece această opțiune ar putea bloca importuri de bunuri și servicii în valoare de până la 4 miliarde de euro. Această opțiune ar putea avea efecte de retorsiune importante (1 miliard de euro) și ar întări semnificativ poziția în negocieri. Impactul asupra finanțelor publice și asupra sarcinii administrative ar rămâne foarte limitat.

În cazul opțiunii 3B [entitățile individuale, sub supravegherea Comisiei Europene, pot exclude oferte provenind din țări terțe (3B1), și un instrument administrat de Comisie care să efectueze anchete cu privire la situația accesului pe piețele țărilor terțe pentru bunurile, serviciile și societățile din UE (3B2)], s-ar obține un grad mai mare de certitudine juridică, deoarece Comisia ar urma să aibă ultimul cuvânt în legătură cu eventualele măsuri discriminatorii. Această opțiune ar acoperi toate sectoarele relevante ale economiei. Inițiativa ar putea conduce, în mod realist, la deschiderea unor piețe în valoare de 4 miliarde EUR, reprezentând exporturi suplimentare, și ar crea 60 000 de locuri de muncă. Potențialul în ceea ce privește poziția de negociere în cazul acestei opțiuni ar fi ușor mai favorabil decât în cazul opțiunii 3A datorită posibilității de a viza interese ofensive ale țărilor terțe în cadrul opțiunii 3B2. Riscul de retorsiune în cazul acestei opțiuni ar fi limitat, deoarece închiderea pieței de achiziții publice a UE ar fi, ea însăși, strict limitată și direcționată. Impactul asupra finanțelor publice ar fi limitat, dar sarcina administrativă pentru autoritățile contractante, pentru întreprinderi și chiar și pentru Comisia Europeană ar fi relativ mare, din cauza sistemului de notificare de 6-8 săptămâni.

Opțiunile 3C și 4 ar avea efecte asemănătoare cu cele ale opțiunii 3A. Cu toate acestea, opțiunea 3C ar antrena cea mai mare sarcină administrativă dintre toate opțiunile (notificări în

locul derogărilor), iar opțiunea 4 nu ar îmbunătăți gradul de respectare a angajamentelor internaționale într-o măsură la fel de mare ca opțiunile 3A sau 3B.

Opțiunea 6 (corectarea ofertelor neloiale anormal de scăzute) ar veni în completarea celorlalte opțiuni și ar afecta doar ofertele străine. Impactul asupra sarcinii administrative și asupra finanțelor publice ar fi minor, dar ar depinde de numărul de cazuri. Există, totuși, riscul de retorsiune, deoarece este foarte probabil ca societățile excluse din cauza ofertelor anormal de scăzute să fie deținute de stat.

5. COMPARAREA OPȚIUNILOR

Opțiunile de politică propuse au fost comparate pe baza impactului acestora asupra obiectivelor de realizat și pe baza eficienței acestora.

Opțiunea 1 nu realizează obiectivele identificate și, prin urmare, a fost luată în considerare doar în calitate de scenariu de referință, care servește drept termen de comparație pentru celelalte opțiuni de politică. Opțiunea 2 va avea doar o contribuție limitată la îndeplinirea obiectivelor identificate (în ceea ce privește îmbunătățirea certitudinii juridice și accesul pe piețele din țări terțe) și prezintă, de asemenea, cele mai puține avantaje din punctul de vedere al eficienței, eficacității și coerenței. Opțiunile 3A, 3C și 4 îndeplinesc obiectivele identificate, dar nu sunt eficiente, din cauza costurilor măsurilor de retorsiune pe care le pot antrena, precum și din cauza problemelor legate de lanțurile de aprovizionare ale societăților din UE care sunt prezente în SUA și în China. Opțiunea 3C creează o sarcină administrativă semnificativă. Niciuna dintre opțiuni, cu excepția opțiunii 6, nu poate să soluționeze efectiv chestiunea ofertelor anormal de scăzute ale întreprinderilor, bunurilor și serviciilor sprijinite de stat. Opțiunea 3B este cea mai susceptibilă să îndeplinească toate obiectivele în cea mai mare măsură posibilă. Opțiunea în cauză a obținut, de asemenea, cele mai bune rezultate în ceea ce privește eficacitatea, eficiența și coerența în raport cu celelalte opțiuni de politică. Ca urmare, se recomandă punerea în aplicare a opțiunii 3B, completată de opțiunile 6 și 2B.

6. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Comisia va monitoriza respectarea de către statele membre și autoritățile contractante din statele membre a obligațiilor prevăzute de inițiativa privind achizițiile publice externe. Inițiativa propune urmărirea gradului de realizare a fiecărui obiectiv specific printr-o serie de indicatori, în special:

- exporturile suplimentare legate de achiziții publice
- numărul de sectoare (printre cele 22 selectate) care au fost deschise în străinătate în
- comparație cu numărul actual
- dezvoltarea fluxurilor comerciale în domeniul achizițiilor publice
- numărul de anchete inițiate de Comisia Europeană
- îndepărtarea barierelor comerciale care împiedică accesul furnizorilor din UE pe piața achizițiilor publice din anumite țări terțe
- modificările apărute în legislația națională pentru a reflecta angajamentele internaționale în domeniul achizițiilor publice.